

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

2/2025
34. årgang

Om enn eg er liten, har Herren meg kjær,
med honom eg kjenner meg sæl.
Kvar morgon meg bøna til himmelen ber,
med bøna eg sovnar kvar kveld.

I dette nummeret:

- Ordet om korset forener og deler
- Gjennom død til liv! Påske!
- Jesu død og vår død

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om ”Skriften alene”, ”rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene” og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Lektor/ cand. theol. Eivind Gjerde (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy, eiendomsmegler Edvard Jekteberg og pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverks-arbeider Kjell Magnor Kvalvåg, økonomileder Finn-Widar Knutzen, lektor/sivilingeniør Kåre Nordpoll, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, økonomileder Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro tilsendt som PDF i e-post.

Skriv til:

btpost@bibelsk-tro.no
og oppgi navnet og adressen din.

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Mobil: 959 21 195

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Jærprint
Tlf: 952 99 844

Forsidebilde:
Jarle Goa

Ordet om korset forener og deler <i>Av Eivind Gjerde</i>	4
På Golgata <i>Av Marius Giverholt</i>	7
Jesu oppstandelse <i>Av Odd Eivind Stenslandi</i>	8
Gjennom død til liv! – Påske! <i>Av Gunnar Nilsson</i>	8
Jesus og Emmaus-vandrerne <i>Av Arvid Joramo</i>	13
Viktige preposisjoner på Golgata <i>Av Ove Eikje</i>	14
Han kom i dødsangst <i>Av Kjell Dahlene</i>	16
Et legeme laget du for meg <i>Av Steinar Handeland</i>	18
Jesu grav og vår grav <i>Av Olav Hermod Kydland</i>	21
"Jeg vil slå hyrden". "Det blod ble utgytt for mitt tapte får" <i>Av Gunnar Holth</i>	24
Bibelsamling på Audnastrand	28
Ved korsets fot hos Jesus <i>Av Elizabeth Cecilia Douglas Clephane</i>	32

Vær du mitt skjold, min bue,
når jeg min avskjed tar,
la meg ditt åsyn skue
som det på korset var.
La dette syn meg binde
til deg i takk og tro,
så skal jeg seier vinne,
og du gjør døden god.

(Nr. 672 vers 6 i Sangboken)

Ordet om korset forener og deler

AV EIVIND GJERDE

1. Ditt kors, o Krist, ble verdens sol, dets lys ei grenser kjenner, ditt kors, o Krist, blir ærens stol der livets lue brenner.

2. På korset åpner du din favn for hver forvillet synder, fra korset, i din Faders navn, du verden fred forkynner. Edin Holme 1924.

Ordet om korset er det kjæreste budskapet for alle sanne Guds barn. Ved det budskapet fant de frelse. På dette budskapet vil de bygge sitt håp om evig liv i det fullkomne Guds rike. Samtidig er budskapet om Jesu fullbrakte frelsesverk på korset til anstøt og forargelse. De fleste mennesker forkaster det til sin egen ulykke og evige undergang.

Intet annet budskap forener og deler menneskeheten som nettopp – *Ordet om korset!* På langfredag møtte en rekke enkeltpersoner Jesus Kristus. Hva fikk dette møte å bety for dem? Vi kan svare med en gang: Det fikk en helt avgjørende betydning. Livet ble ikke det samme. Møtet med den korsfestede fulgte dem resten av livet og inn i evigheten.

Vi vil la fire av disse personene stå frem i kronologisk rekkefølge, i samsvar med det som evangeliene forteller oss. Den første enkeltpersonen som vi møter langfredag er Pontius Pilatus.

Pontius Pilatus

Pontius Pilatus var landshøvding i Jødeland og underlagt visekeiseren i Syria. Jødene måtte til ham om de skulle få Jesus dømt. Det lyktes de med etter å ha presset ham ettertrykkelig. Dersom han lot Jesus fri, var han ikke keiserens venn, for hver den som gjør seg selv til konge, setter seg opp imot keiseren (Joh 19,12).

Hva opplevde Pilatus i møte med Jesus Kristus?

a) Han spør i Johannes 18 hva Jesus hadde gjort? Jesus svarte: *“Mitt rike er ikke av denne verden, var mitt rike av denne verden, da hadde*

mine tjenere stridt for at jeg ikke skulle bli overgitt til jødene, men nå er ikke mitt rike av denne verden” (v. 36).

b) Jesus bekrefter at han er konge og sier: *“Jeg er dertil født og dertil kommet til verden at jeg skal vitne for sannheten. Hver den som er av sannheten, hører min røst.”* Pilatus svarer med det verdensberømte motspørsmålet: *“Hva er sannhet?”*

Hva ville Pilatus uttrykke med det? Var det hans romerske skepsis som kom til uttrykk? Antagelig. Pilatus hadde sin store frelsesmulighet i dette personlige møtet med ham som var selv sannheten. Han avviste ikke direkte at Jesus Kristus forkynte ham sannheten, men han ville ikke slippe sannheten inn i sitt liv. Derfor dette motspørsmålet. Pilatus visste med seg selv at Jesus Kristus var uskyldig i anklagene rettet mot ham. Hans embetssamvittighet sa det, men han lot seg presse til å dømme Jesus Kristus. Den uskyldige ble dømt skyldig. Historiens største justismord var et faktum.

Hva er sannhet? Dette avgjørende spørsmålet stilles du også overfor i møte med Jesus Kristus og den bibelske åpenbaringen. Jesus Kristus er veien og sannheten og livet. Han er

“Normløst”

”Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge”

En bok av Kjell Skartveit

Boka koster kr 350 + porto

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31)

selve sannheten i sin person. Den eneste veien til frelse går gjennom ham. Det er ingen annen vei til frelse. Pilatus avviste sannheten ved å ikke slippe den inn i sitt hjerte. Det samme gjør de fleste menneskene fortsatt.

Pilatus gikk så langt at han kalte Jesus Kristus for – “denne rettferdige” (Matt 27,24), men han trakk ikke den rette konklusjonen av det. Ordet om korset ble Pilatus til anstøt.

Den neste personen vi møter er:

Klaudia Procula

Vi leser om henne i Matt 27,19: *“Men mens han (Pilatus) satt på dommerstol, sendte hans hustru bud til ham og lot si: Ha ikke noen med denne rettferdige å gjøre! For jeg har lidd meget i drømme i dag for hans skyld.”*

Pilatus hadde en meget forstandig hustru. Drømmen var sendt henne fra Gud som en advarsel til Pilatus, men han bøyde seg ikke for budskapet. Vi ser ellers i Bibelen at Gud kan bruke drømmer for å advare mennesker: *“I drøm, i nattlig syn, når dyp søvn faller på menneskene, når de slumrer på sitt leie, da åpner han deres ører og trykker sitt segl på advarselen til dem, for å få mennesker til å la sin gjerning fare og for å utrydde overmotet hos mannen, for å berge hans sjel fra graven og hans liv fra å rammes av de drepende spyd”* (Job 33,15-18).

Dessverre tok ikke Pilatus hennes gode råd til følge. Gud hadde midt i dette største drama omsorg også for Pilatus. Lykkelig var han i alle fall på et område i livet. Hans hustru var klok og trofast. Sagnet sier at Klaudia ble en kristen. Ble hun av de mange som ble forenet med det kristne menigheten gjennom – *Ordet om korset*. Det håper vi!

Den tredje personen har et vakkert navn:

Pappas sønn – Barabbas

Barabbas betyr pappas sønn. Faren som hadde

gitt navnet til denne gutten, tenkte at den gutten skulle være en pappas sønn i sin fulle mening av uttrykket. Faren tenkte store tanker for sønnen og ville at han skulle få det godt både i tiden og med tanke på evigheten. Men ettersom årene gikk, merket far at det var en “ånd” i gutten som ikke var god. Det gikk galt med pappas sønn og merk: Alle har ansvar for de valgene de tar. Barabbas valgte en ond vei og høstet forderv av den. Om Barabbas står det: *“Dette var en som var satt i fengsel for en oppstand som hadde vært i byen, og for et mord”* (Luk 23,19). Det hadde gått så galt. Barabbas ventet på dødsdommen. Saken var klar, han var skyldig i sin forbrytelse. Skriften kaller ham også for en røver (Joh 18,40).

Pilatus prøvde å få Jesus frikjent, men folket ropte at Barabbas skulle gis dem. Peter sier om dette: *“Abrahams og Isaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin tjener Jesus, han som dere forrådte og fornektet for Pilatus da han dømte at han skulle løslates. Men dere fornektet Den Hellige og Rettferdige, og bad om at en morder måtte bli gitt dere”* (Apg 4,13-14).

Døden var viss for slike forbrytere som Barabbas. Men der i dødscellen kommer budskapet til ham: Du er fri! Du kan forlate din celle, fordi Jesus Kristus fra Nasaret vil gå i døden i ditt sted. Røveren, morderen og geriljalederen var fri. Terroristen var fri! Jesus Kristus tok hans plass. Barabbas opplevde det salige plassbytte helt konkret.

Barabbas fikk høre seg fri. Du skal få høre deg fri på samme måten om du ikke er frelst enda. En tradisjon sier at Barabbas ble et nytt menneske etter sin frigjørelse. Ble han også en av de mange som ble med i den frelste skaren, og forenet med dem gjennom – *Ordet om korset?*

Den fjerde og siste er navnløs.

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

Den korsfestede røveren

Den navnløse røveren står som bilde på alle fortapte syndere som opp gjennom historien har ropt til Jesus om frelse, eller bare midt i sin nød uttrykt et ønske eller bønn om frelse. De fikk alle sin bønn hørt. Slik er vår Frelser. Full av frelsende kjærlighet til fortapte syndere!

Røveren var ikke alene. Det var en forbryter til. Dommen hadde innhentet dem begge. Straffens tid var inne. Nå hang de til spott og spe og ventet på at dødstimen skulle slå. Til å begynne med så spottet begge Jesus Kristus, men den ene begynte å få øynene opp for hvem Jesus Kristus virkelig var. Jesus Kristus henger mellom disse to. En slående illustrasjon på hvordan Jesus Kristus deler hele menneskeheten i to klart avgrensede grupper. Ordet om korset forener og deler. Den fortapte røveren som spottet og atter spottet, er et bilde på de fortapte menneskene som står Jesus Kristus imot og som går evig fortapt. Ulykkelige er den sjelen som tar anstøt av den korsfestede. Den andre som hang der i sin håpløse tilstand, er et bilde på alle de fortapte syndere som har vendt seg til Jesus Kristus og blitt frelst av nåde, ublandet nåde. Hva kunne vel denne røveren gjøre for å frelse seg selv? Ingenting! Han kunne ikke folde sine hender sammen for å be engang. Før hadde han spottet, men nå sier han: *“Frykter du ikke engang for Gud, du som er under den samme dom? Og vi med rette, for vi får det vi fortjener etter våre gjerninger. Men han har ikke gjort noe galt. Og han sa: Jesus, kom meg i hu når du kommer i ditt rike. Og han sa til ham: Sannelig sier jeg deg: I dag skal du være med meg i Paradis”* (Luk 23,40-43).

Han bad om en tanke – og fikk alt. Ett ønske om å bli husket av Jesus Kristus. Det var hele hans omvendelse. Han hadde en tro som lengtet, og lengselstroen er frelsende, for den er rettet på Jesus Kristus, han som både kan og vil frelse.

Troens vesen er nemlig slik, at den er kommende. Det er en bevegelse i den mot Jesus Kristus. Jesus sier: *“Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hunge. Og den*

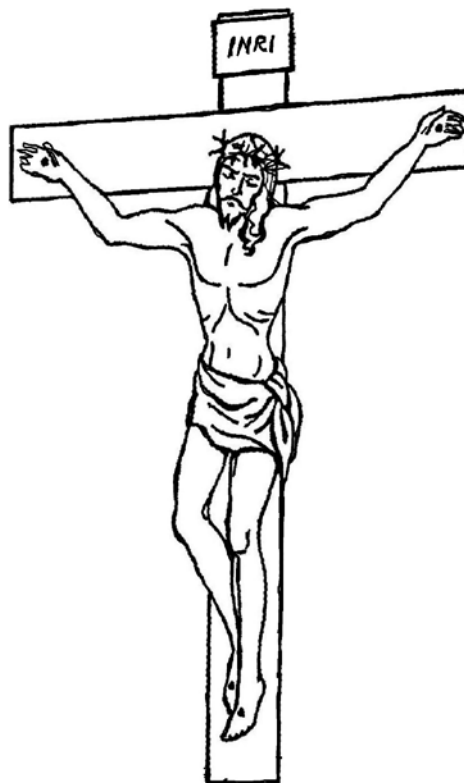
som tror på meg, skal aldri noen gang tørste” (Joh 6,35) Det er kun ett skritt i fra verden til Gud. Har du tatt det?

Vi tok frem fire personer mellom de mange som møtte Jesus Kristus på langfredag. De fleste personene som møtte Jesus Kristus denne dagen, skal vi få møte igjen i Guds rike. Andre ikke. Ordet om korset forente eller delte dem. Om du er ufrelst, må du la deg stille inn i rekken av disse som langfredag og ellers kom over på Jesu side, og som åpen bekjente ham. La deg forene med dem i dag!

3. Fra korsets tre din kjærlighet hver ensom sjel bestråler. Dens guddomskraft vel ingen vet, dens dybde ingen måler.

4. Og frøs enn alle hjerter til, ble lukket alle hender, din kjærlighet dog varm og mild mot hele verden brenner.

5. La slukkes alle lys på jord, la stenges alle veie! Den som har funnet korsets spor, har evig nok i eie. Edin Holme 1924 □

PÅ GOLGATA

Av MARIUS GIVERHOLT

På Golgata mitt hvilested jeg har.
Der min forløsning er blitt åpenbar.
Jeg ser den der i Jesu blod og sår,
og evig liv min sjel ved synet får.

Ved korsets fot, det rette livets tre
Jeg under striden er så trygg i le.
Om jeg en synder er hver tid og stund.
Jeg er da frelst på denne blodets grunn.

Jeg har til Gud en daglig adgang har,
For Jesus her min syndebyrde bar.
Mitt Abbarop jeg her kan synge ut.
Så glad i håp om herlighet hos Gud.

Men om jeg viker aller minste fjed.
Fra dette blodets sikre tilfluktsted,
Da straks jeg mister all min fred og trøst.
Og frykter lovens dom og strenge røst.

Å, måtte jeg dog alltid hvile fast.
På denne grunn hvor Jesus hjerte brast.
Her eie liv i Lammets dype sår.
Da vet jeg visst, jeg snart i Himlen står.

Jesu oppstandelse

AV ODD EIVIND STENSLAND

“Han er ikke her, han er oppstått, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!” (Matt 28,6).

Hele kristendommen står og faller med Jesu oppstandelse fra de døde.

Hvis ikke Jesus hadde stått opp, så hadde det ikke vært noen syndenes forlatelse, selv om synden var sonet. *“Men er Kristus ikke oppstått, da er vår forkynnelse intet, og den tro dere har, er intet...”*

“Men er ikke Kristus oppstått, da har dere en unyttig tro, og da er dere ennå i deres synder. Da er også de fortapt som er sovnet inn i Kristus” (1 Kor 15,14; 17-18).

Noen mener at det har ingen betydning for frelsen om de finner noen knokler av Jesus i en grav i Jerusalem. Jo! Det har alt å bety. For hvis de finner Jesu knokler i graven, så er ikke Jesus stått opp legemlig, og da er vi fortapt.

Derfor er ikke oppstandelsen bare viktig, men den er helt avgjørende. Leser du i Luk 24,38-43, så ser du det understrekes at Jesus var fysisk legemlig oppstått. Ingen av oss

kunne heller stått opp, hvis det ikke hadde vært en oppstandelse. Fordi han er førstegrøden, så kommer vi andre etter.

Da Jesus stod opp fra de døde, så stod vi opp med ham, fordi vi er knyttet til ham, gjort ett med ham. Hvor velsignet det er å få være knyttet til Jesus.

I vår bekjennelse sier vi at vi tror på legemets oppstandelse. Vi skal oppstå med hele vår person, med vår egen personlighets preg. Da Jesus var blitt menneske, er han menneske i all evighet. På samme måte skal du være menneske i evigheten.

Døden hadde ingen rett eller makt over Jesus, og kunne ikke holde på ham. Døden kan derfor heller ikke holde på deg som tror på den oppstandne Jesus. Ved troen på Jesus får du del i alt det han har vunnet.

(Fra Andaktsboken “I lys av Ordet” 31. mars. Stiftelsen på Bibelens Grunn 2000.) □

Gjennom død til liv! – Påske!

AV GUNNAR NILSSON

Guds veier er ikke våre veier. Vi ville bare gå fra liv til liv. Fra en glad verden til en glad himmel. Men det er ikke Guds vei til frelse for oss. En ny fødsel må til, gjennom smerte, slik som fødselsveene hos en kvinne.

Jesus har vandret og samlet titusenvis av mennesker, mennesker som har sagt at “han har gjort alle ting vel”. De frydet seg ved undrene. Men Jesusbegeistring og det at man får bønnesvar er ikke det samme som at man er villig til å la seg føre gjennom den nye fødselens trange port. Jesus er ikke bare

en undergjører, han er først og fremst Guds Offerlam.

I NT leser vi om hendelsene i den første påsken, om vi nå kan kalle den for det, eller den fullbrakte påsken skulle vi vel si. På en måte er det den eneste, for alle påsker deretter er jo påminnelser. Og alle andre påsker i GT var jo forbilder.

Når Jesus vandret opp mot Jerusalem med sine disipler, så er det en gjenstridig skare han vandrer med, en skare som vandrer med angst og uro. Det er som de aner at noe skal hende,

noe som kommer til å være vanskelig for dem. Likevel aner de ikke rekkevidden av det hele. Jesus har siden Cæsarea Filippi talt om sin lidelse og død. Og Peter har bekjent deres tro: At Jesus er Messias, den levende Guds sønn. Men hans oppgave vet de ingenting om. Når Jesus taler om den, så protesterer den samme Peter på det voldsomste: Gud fri deg, Herre! Dette må aldri skje deg! Han som den ene stunden var lært av Faderen i himmelen, lar i neste stund Satan tale gjennom seg. Slik er det ofte når den menneskelige fornuften skal lære Jesus. Menneskene har begynt å forlate Jesus. Hans tale er ikke det de ønsker. Det er hard tale når han beretter om at man må spise hans kjøtt og drikke hans blod for å ha liv. Der er vi igjen ved det som er Jesu oppgave, det er hard tale for menneskene. For vi vil jo leve av oss selv, være gode selv, verdifulle selv og kunne gjøre noe selv. Det finnes noe i oss som protesterer mot å leve av nåde alene. Det er en skam å leve av nåde! Det er noe man kan skamme seg over. Derfor er det så lett å skamme seg over å tilhøre Jesus. Jeg er en som lever av nåde. Det bryter med de aller innerste fariseeriske lovene i oss, det er uutholdelig. De fleste rusler hjem. Vil også dere forlate meg? Har du sett en muslim som skammer seg? Nei, de lever ikke av nåde! Men disiplene har nok rett i alle fall. Herre, til hvem skulle vi gå? Du har det evige livs ord. Det vet de, men de har ikke forstått Ordet.

Så innstifter Jesus nattverden den siste kvelden. Til bords ligger en forræder, en forneker og alle de andre svikerne som kommer til å flykte for å redde sitt eget skinn. Dem har Jesus elsket, og dem elsker han til det siste og vil feire det siste måltidet med dem. Dem vil han gi sitt kjøtt og blod til liv. De behøver det virkelig.

Siden går de ut til Getsemane. Der ber Jesus i fortvilelse. Finnes det ingen annen måte, må jeg drikke denne kalk? Men skje din vilje og ikke min. Det fantes ingen annen måte å redde oss på. Hva er det for en kalk? Hva er det som skal skje? Jo, Jesus ble gjort til synd. Han ble gjort til oss! Han ble gjort til deg! Var det så

forferdelig? Ja, fordi Guds vrede og forbannelse hviler over deg! Nå hviler den over Jesus. Hvorfor sier Faderen nei til Jesu bønn om å få slippe? Jo, det er av kjærlighet til deg og meg. Det er ufattelig! Han vil at vi skal bli frelst!

Jesus ropte til Gud med sterkt skrik og tårer, står det. Og han ble bønnhørt. Han fikk kraft til å gå Guds vei og så overlater han seg frivillig i fiendens hender.

Etter hvert har Jesus blitt pisket, og han har blitt dømt, selv om Pilatus forstår at han er uskyldig. Det er det man kaller et justismord. Det er altså ingen ny oppfinnelse. Jesus er utmattet, han har ikke fått sove, han er pisket nesten til døde. Man har trykt en tornekrone på hans hode og man hengte en purpurkappe på ham. Tornekronen har en symbolsk betydning. Vi hører om torn første gang ved syndefallet. Det var straffen over jorden, torn og tistel skal den la spire fram for deg. Tornen er Guds forbannelse for syndens skyld. Nå får Jesus smake det. Han skal jo sone synden. Han står der spyttet på, hånet, med tornekrone. Lina Sandell skriver i en sang:

Det skjønneste i verden som mine øyne så,
er kongen i hans skjønnhet med tornekrone på.

Med Guds forbannelse på, den som var min!
Purpurkappen – kongekappen. Men purpur er også et bilde på synden. Purpur var en farge som det aldri gikk an å få bort med menneskelige midler. Men vi leser: *“Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø.”* Jes 1,18. Ja, der er han som bar verdens synd.

Tidligere har Pilatus sagt, da Jesus kom kledd slik: *“Se det menneske!”*. Når Pilatus ser Jesus, så ser han mennesket. Hva er det som kjennetegner oss? Jo, det er vår synd fra hode til fot – men nå ligger den på Jesus, vår bror.

Slik er det at Gud vil at vi skal komme til ham. Vi skal ikke kjenne ham i makt og herlighet. En gang er det ok. På dommedag, da er det for sent. For Gud vil ikke ha en flokk støvleslikkere, hyklere som lar seg overbevise av makt. Gud vil overbevise oss med et møte,

med sin svakhet, med sin dårskap. For Gud ble så svak da han skulle frelse oss. Han visste at han ikke kunne gjøre det med sin allmakt, med sin styrke. Han måtte bli som den elendigste, komme ned i vår lidelse, vår angst, vår sorg og vår nød, om han skulle frelse oss. Menneskelig sett handler det om en miskjent profet som går gjennom verden, dømt av sine søsken.

Langfredag.

Da skal vi ikke gå unna, vi skal gå nærmere for å se. Det står så mange der rundt korset. Mange som for noen dager siden ropte hosianna, noen timer senere ropte de korsfest. Der står prester, folkets ledere, en hop av kvinner som har kommet helt fra Galilea og der står Maria. Der står de som aldri kunne ha tenkt at det skulle ende på denne måten.

Hva er det de ser, de som står der? Hva er det som fengsler dem? Det er en blødende, tornekront skikkelse, fastnaglet på et kors. Det drypper blod fra hans opprevne og sårede rygg. Han har bedt! Hva bad han om? Han har bedt for sine bødler om at denne synd ikke skal tilregnes dem. Men hva sier folket? De tier ikke. Blir de ikke rørt, får de ikke medfølelse med denne lidende mannen? Neida, det gjør de ikke! De begynner å spotte ham av all kraft. De tar fram det verste de kan. De sier at han har jo satt sin lit til Gud og hjulpet andre. Men nå, nå kan han ikke engang hjelpe seg selv. Det er for ynkelig. Gud har jo forlatt ham. Stig ned fra korset, roper de, så skal vi tro på deg. Hvem forstår hva som hender? Gud har jo forlatt ham. De tenkte sant. For det er jo syndens straff å bli forlatt av Gud. Timene går. Han henger der i plager. En korsfestet må med jevne mellomrom, når krampen begynner i brystkassen og man holder på å kveles, reise seg på føttene en stund. . Håndleddene vrir seg rundt naglene, mot nervene der i håndleddene. Om igjen og om igjen. Tørsten blir utholdelig. Smerten så stor at den ikke er til å holde ut, men Han må.

Fra den sjetten time ble det mørke over hele landet, like til den niende time. Det er som om

solen ikke orker å se når Skaperen lider og dør. Det er de tre helligste timene som har vært på jorden. For det var offertimene, da Guds lam, som ble slaktet til soning for vår synd, led syndestrafen. Og hva han led disse lange, gruelig tunge timene, kan ikke noe menneske berette om eller fatte. For da var han forlatt og forbannet av Gud. Da tømte den hellige Gud vredesskåler over Jesus for vår synds skyld, for synden lå på ham. Han var deg og meg.

Så henger han der. Det helvetet som var ditt, det får Jesus. Forlatt av Gud – det er helvetet. Plassen der ingen svarer når man

Bok:

”Levende forkynnelse
eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Boka koster kr 50 + porto.

Se bestillingsinfo på s. 31.

roper. Der roper han i fortvilelse til sin Far og Gud: Hvorfor har du sviktet meg, hvorfor har du forlatt meg? Jo, fordi Gud hater synden og synderen – den ugudelige – den urettferdige. Og det er jo Jesus. For alt ditt ble jo lagt på ham. Hvorfor? Jo, fordi at Gud er kjærlighet.

Gud elsker deg!

Så vil jeg falle ned ved korset i stille tilbedelse og høre dette ordet til sist: *“Det er fullbrakt!”* Ja, vi vil takke deg for dette ordet i evighet!

Men hvordan var det for disiplene? Ja, de var på sett og vis delaktige i alt dette. Jesus døde. Han døde også i disiplenes hjerter. Den Jesus de hadde trodd på, han døde, alt var svart. Alt det de hadde trodd på var fortapt. Det er den fullstendige konkursen. Jeg har ingen Jesus, han er død i mitt hjerte. Og de tror ikke at han skal oppstå. Det er bare fiendene som husker at han har sagt det.

Den som ikke tror på Gud, gjør ham til en løgner, ettersom han ikke tror på vitnesbyrdet som Gud har gitt om sin sønn. Vi vet at det var en kvinne som var avgjørende ved syndefallet. Hun var den første som spiste av det forbudte treet. Vi vet også at kvinner var de første som hørte budskapet om Jesu oppstandelse. De stod også under Jesu kors da han gav sitt liv. Det var de som ble sendt til hans disipler med budskapet om oppstandelsen. Det var vel et gledesbudskap? Nei! Disiplene, de trodde ikke det kvinnene sa: Det er bare løst prat, sa de. Nå har vantroen blitt åpenbar. Emmausdisiplene: *“Vi trodde at han skulle forløse ...”*. Nå er troen borte. Jesus måtte komme til dem, levende, og åpenbare seg for dem og ånde sin Ånd inn i deres hjerter.

Men kvinnene fikk altså både se det forskrekkelige som hendte på Golgata og de fikk oppleve det utrolige fantastiske: *“Han er oppstått!”*. De fikk oppleve fødselens smertefulle piner sammen med Jesus ved korset. Men

de fikk også oppleve at barnet var født, om vi får si det slik. Herren var oppstått fra gravens moderliv. Fødselsmertene var slutt, fødselen var fullført. Jesu mor, Maria, hadde også stått ved korset. Da hadde det blitt oppfylt, det som Simeon i tempelet hadde sagt: *“også gjennom din sjel skal det gå et sverd”* Heller ikke hun kunne unngå veene før fødselen.

Og så var det som det kan være slik at disse kvinnene var der på plassen ved Korset uten å vite hva som egentlig skjedde. Og de visste og forstod kanskje ikke stort mer ved oppstandelsen, ved den tomme graven.

Når Jesus står opp fra graven, da fullbyrdes den nye fødselen, – den fødselen som ikke bare var Hans oppstandelse, men vår. En sak er det at Jesus kom til denne verden, en annen sak er det at han deler dette livet med oss. Så blir det ikke bare hans, det blir vårt. Vi blir totalt nye mennesker innfor Gud, uten synd! For hva gjorde han på korset? Jo, han tok oss på seg. Han tok alt vårt og gjorde det til sitt eget – og han betalte den prisen det kostet.

Det er jo Jesu lidelses hemmelighet: Han ble oss – deg og meg, og tok på seg å gjøre opp for oss. Da var det vi som ble korsfestet på Golgata. – du ble korsfeste på Golgata for to tusen år siden – fordømt, forbannet. Han døde av det. Og han ble lagt i graven. Du ble lagt i graven med ham. Det var dommen over våre liv som ble lagt i graven, som ble fullendt på ham. Det var vårt gamle liv, det liv vi er født til, som knuste ham og la ham i graven. Og det var vi som stod opp med ham på påskemorgen. Derfor kan vi lese den underlige teksten fra Hosea 6,1-2: *“Kom, la oss vende om til Herren! For det er han som har revet i stykker, men han vil også lege oss. Han slo, men han vil også forbinde oss. Han vil gjøre oss levende etter to dager. På den tredje dag vil han oppreise oss, og vi skal leve for hans åsyn.”*

Oss! Står det!

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

Da forstår vi at det var vi som døde under dommen, sammen med Kristus på korset. Da kan vi også begynne å fatte at det var vi som stod opp sammen med ham på den tredje dagen. Det er vår gamle natur som ligger i graven i Jerusalem. Den er begravd med Jesus, død. Men du kjenner den jo. Ja, men det er dødskrampene.

FRIKJENT!

Frigjort fra all vår synd, på samme måte som Jesus ble frikjent. Frigjort og frikjent fra all vår synd, for han hadde betalt prisen.

Hadde han blitt liggende i graven, så hadde det vært en dom også over oss: Han hadde ikke klart det! Men da han stod opp fra de døde, stod han opp rettferdiggjort fra alle våre synder. Og dermed stod også vi opp fra alle våre synder. Vårt gamle menneske ligger begravd der i Jerusalem.

Om vi bare kan tro det!

Det er mer enn død og oppstandelse, det er å bli født på ny, det er den nye fødselen.

Så er tiden utstrøket, det skjer igjen og igjen over hele jorden. Mennesker tror, fødes på nytt til et levende håp gjennom Jesu Kristi oppstandelse fra de døde, 1 Pet 1,3-4.

Å følge Jesus inn i døden, det er å følge

Åndens vei inn i sannheten om oss selv. Det er å erkjenne synden. For det var min synd som drepte Jesus og som pintet Jesus. Det var den synd han tok på seg og som nå er i graven. Sannheten om meg er slik at skal jeg leve, så må Jesus dø! Det er åpenbart gjennom korset. Også når du kommer dit og begynner å takke vår Gud for noe av den seieren – seieren som går gjennom døden til livet. Så er det ikke bare et vakkert eventyr, en vakker tanke som ikke gjelder meg. Men det er også sverdet som går, ikke bare gjennom Marias hjerte, men gjennom vårt. De fikk sorg, vi kommer ikke ifra det. Men jeg skal se dere igjen, og deres hjerter skal glede seg, og ingen skal ta deres glede fra dere. Det er den eneste varige gleden i livet, den eneste varige gleden i evighet, i det evige livet – at Kristus er oppstått, og at all min synd og hele mitt foregående liv ligger igjen i hans grav. Det er evangeliet kort og godt.

Overalt der evangeliet om korset forkynnes, kommer de som lytter i fødselsveer. Veer! De får gråte over sin synd på samme måte som kvinnene gråt ved korset. Og da har fødselsveene begynt. Da forberedes oppstandelsesdagen, da jeg kan få tro mine synders forlatelse. Alt er godt mellom Gud og meg.

Men på en måte slutter det aldri for oss, for vi blir aldri ferdige med å forstå dette dypere

og dypere og høre det på nytt og på nytt, dette evangeliet om hva Jesus gjorde for meg. Det må vi lære hver dag – og litt av oss må dø og legges i graven. Når vi bekjenner våre synder for Gud og tror syndenes forlatelse for Jesu Kristi skyld, da er det daglig påske. Vi står opp med ham til livet.

Det jeg kortfattet har beskrevet har også blitt kalt “nådens orden” i en del sammenhenger. Det begynner med kallet, man “bestemmer seg”, rekker opp en hånd i et møte, bekjenner synder. Det kan tilsvare besøket hos Johannes døperen ved Jordan eller Jesu kall av disiplene. Man blir ikke en kristen fordi man bestemmer seg. Men det er likevel viktig. Bestemmer du deg ikke for å bli en kristen, så blir du det ikke. Hold fast på det. Så følger en tid av disippelskap, man følger Jesus, man kan få oppleve meget. Det var en fantastisk tid for disiplene med under og fremgang. Men de var helt fokuserte på denne verden. Men Gud vil føre oss dit der vår egen gjerning tar slutt, til nullpunktet. Der vi ikke kan gjøre noe som helst. Da får vi også lære at vår egen kristendom forsvinner, alt vårt. Den tro som vi selv har skapt i hjertet når vi har hørt evangeliet som Luther skriver i fortalen til romerbrevet. Det er den fullstendige konkursen. Her har vi ett av de store problemene i dagens kristendom. Mange som bekjenner seg som kristne har nok levd som “disipler” med en egenskapt tro. Men de har aldri kommet til nullpunktet, kommet dit alt er umulig, der alle egne forsøk har slått feil. Også min kristendom. Kommet til den trange porten og jeg har ikke kommet inn! (Jesus er død i mitt hjerte – borte). Men da, når alt er slutt, da kan Jesus den oppstandne komme, komme med sin nåde og Ånd, til et levende håp. Da er alt av nåde! Det har Jesus gjort!

Og den oppstandelsestroen, det er den som er født av Gud, og det er den som beseirer verden. Og dette er den seier som har beseiret verden: Vår tro! Hvem andre kan beseire verden uten den som tror at Jesus er Guds sønn. Det er seieren, det er kraften i vårt trosliv.

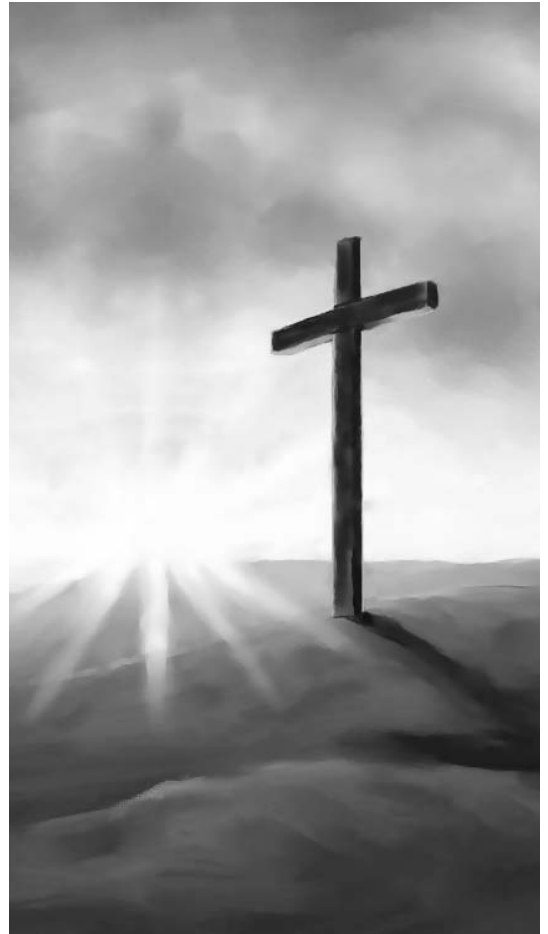
Det er han som må gjøre det. Vi kan si med

Ludvig Hope: “Livsgnisten i troen er det som gjør at Kristus blir forklart for hjertet, så synderen blir født av Gud. Det er et verk av Guds Ånd. Dersom ikke det underet skjer, at Gud griper inn, så når aldri mennesket lengre enn til en forstandstro.”

Endelig sa Adam da Gud skapte Eva. Vi får tenke at han sier dette også profetisk om Messias.

Endelig har Jesus vunnet seg en brud, en å elske og elskes av.

“Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, som etter sin store miskunn har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde, til en arv som er uforgjengelig og uflekket og uvisnelig, og som er gjemt for dere i himlene”. 1 Pet 1,3-4. □

Jesus og Emmaus-vandrerne

AV ARVID JORAMO

“Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet?

Og han begynte fra Moses og fra alle profetene og utla for dem i alle Skriftene det som er skrevet om ham.

Og de sa til hverandre: Brant ikke våre hjerter i oss da han talte til oss på veien og åpnet Skriftene for oss!” (Luk 24,26-27,32).

I Luk 24,13-35 leser vi om de to disipler som var på vei til Emmaus. De var bedrøvet over det som hadde skjedd med Jesus. Men plutselig gikk Jesus sammen med dem og blandet seg inn i samtalen. Han påpekte hvor uforstandige og trege de var, som ikke hadde skjønt ut fra de profetiske skrifter at Messias måtte lide alt dette og så gå inn til sin herlighet.

Merk at når Jesus skulle overbevise disiplene om at han var den oppstandne Frelser, så la han ut for dem det som står om ham i Det gamle testamente. Og da fikk de brennende hjerter.

Det er en klar sammenheng mellom profetiene i Det gamle testamente og oppfyllelsen i Det nye testamente. Alle skriftene i Det gamle

testamente bærer fram et Kristus-vitnesbyrd – et vitnesbyrd om frelsen i Kristus,

Det betyr naturligvis ikke at alle skriftene i Det gamle testamente taler like klart om Kristus, slik som evangeliene og Romerbrevet gjør det.

Men merk deg hva Paulus skriver i 2 Tim 3,15-17. Han henviser til de hellige skrifter, som kan gjøre vis til frelse ved troen på Kristus Jesus. Og hele Skriften er inspirert av Gud, understreker han.

Og 2 Pet 1,19 sier at det profetiske ord *“er som en lampe....”* Og dette, sier apostelen, gjør leserne vel i å akte på.

Vi skjønner ut fra teksten at det er når Jesus ved sin ånd får gi oss forstand til å forstå det som står i de bibelske skrifter, at vi får brennende hjerter.

Har Jesus fått gi deg innføring i Guds Ord, slik at du er i stand til å forstå Jesus rett?

(Fra andaktsboken “I lys av Ordet” 1.februar, Stiftelsen På Bibelens Grunn 2000) □

Viktige preposisjoner på Golgata

AV OVE EIKJE

Det som skjedde på Golgata i Jerusalem for over 2.000 år siden, er det aller viktigste som har hendt på vår jord. Denne helt spesielle påske-høytiden står det tre kors der, og Jesus henger i midten. Dette er et bilde på hvordan Jesus deler menneskeheten i to flokker. Noen blir frelst – og andre går evig fortapt. Du og jeg skal også være i en av disse flokkene, for det er ikke noe annet alternativ. Alt avhenger av hvordan vi stiller oss til det som han på det midterste kors har

gjort for menneskeheten. Hvor blir din plass?

Jesus har ordnet med Guds frelse for alle, og vi skal få ta imot noe som han har gjort ferdig for oss. “Det alt er ferdig, eg skal inkje gjera, men bare kvila i det du har sagt”, heter det i sangen til Jesper Krogedal.

Avgjørende preposisjoner

Vi skal nå stanse litt for noen preposisjoner som vi finner i dramaet på Golgata.

Store norske leksikon sier blant annet følgende: “Preposisjoner er en ordklasse med små ord som ikke bøyes, for eksempel på, før eller av. Preposisjoner binder sammen ord eller fraser, og det leddet som står etter preposisjonen, blir underordnet det som står foran.”

Selv om preposisjonene i seg selv er noen små ord, skal vi se at de har stor betydning og får store konsekvenser.

Vi vil nå stanse for tre ulike preposisjoner i det sentrale påskebudskapet.

Jesus døde for syndene

På det midterste kors ble Jesus hengt – han som aldri hadde gjort en eneste synd. Han som var fullkommen i tanker, ord og gjerninger. Men Jesus var villig til å dø for syndene våre, slik at alle mennesker skal slippe noe som vi hadde fortjent på grunn av våre misgjerninger.

“*Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?*” (Markus 15,34) Dette ropte Jesus ut på korset. Her smakte han helvetes gru – det å være forlatt av Gud – hvorfor? Fordi vi mennesker skal slippe å havne i helvete på grunn av våre synder! Jesus måtte også betale for disse misgjerningene – og vi som skyldig var, slapp fri.

Korset som lynavleder

Den danske presten Andreas Fibiger har skrevet fasteboka “Guds Lam”, som jeg sterkt vil anbefale deg å lese ikke minst i påsketiden. Han skriver blant annet følgende: “Ved korsets fot hos Jesus! Det er mitt ord. Det henger, brent i en eiketrestavle, på min vegg, og jeg har bedt om at det må bli satt på min grav. Så skal det bare stå: Her hviler han ved korsets fot hos Jesus.”

Der slo én gang Guds vredes lyn ned og rammet ham som hang på korset, da han ble knust for mine misgjerninger og såret for mine overtredelser, straffen jeg skulle ha båret, ble lagt på ham og ved hans sår har jeg

fått legedom. Men nå står dette korset som en lynavleder, og den som bor ved dets fot, skal aldri rammes av Guds vredes lyn”, skriver Fibiger.

En døde i syndene

“*Sammen med ham korsfestet de to røvere, en på hans høyre og en på hans venstre side*”. (Markus 15,27)

Den ene røveren spottet Jesus, og sa: “*Er ikke du Messias? Frels deg selv og oss!*” (Lukas 23,39).

Men denne ugjerningsmannen forsto dessverre ikke noe av hva frelsesverket innebar. Hvis Jesus skulle dø for all verdens synd, kunne han ikke samtidig frelse seg selv. Han måtte ta følgene av all verdens synd på seg, og da måtte han dø – hvis menneskene skulle få en stedfortreder som hadde gjort opp for dem.

Så langt vi kan forstå ut fra Bibelens ord så døde denne røveren i syndene sine. Hva var grunnen til det? Han brydde seg ikke om Jesu frelse – og gikk evig fortapt.

En døde fra syndene

Den andre røveren tok til orde og irettesatte den andre, og sa: “*Frykter du ikke engang for Gud, du som er under den samme dom? Og vi med rette, for vi får det vi fortjener etter våre gjerninger. Men han har ikke gjort noe galt.*” (Lukas 23,41)

Denne røveren så sant på seg selv, og visste at han fikk som fortjent. Det er gripende å høre hva han sier videre i neste vers: “Og han sa: Jesus, kom meg i hu når du kommer i ditt rike. Og han (Jesus) sa til ham: Sannelig sier jeg deg: I dag skal du være med meg i Paradis.”

Det er et mektig budskap vi her får høre: Denne røveren døde fra syndene sin, og det skjedde på Golgata da frelsesverket ble fullført! Det er lite som tyder på at denne ugjerningsmannen hadde levd et bedre og finere liv enn han som hang på motsatt side av Jesus. Men

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

her er en som vender hjertet sitt til Jesus. Han våger ikke å be om frelse – men han ber bare om en tanke. Så blir han frelst, for Jesu verk for syndere omfattet også denne lykkelige røveren.

Ufortjent av nåde

For et bilde på nåde vi får åpenbart i denne beretningen! Det er noe som blir gitt oss så ufortjent som det er mulig.

I forhold til Gud er du og jeg like fulle av synd som disse to ugjerningsmennene. Vi har krenket Herren i tanker, ord og gjerninger, og kjenner lysten til det onde i vårt hjerte, som det står i den gamle kirkebønnen. Derfor trenger vi like mye nåde som disse røverne.

Det store spørsmål er: Hvem av disse røverne likner du? Er det slik at du skal dø i syndene – eller fra syndene dine? □

Han kom i dødsangst

AV KJELL DAHLENE

“Og han kom i dødsangst og ba enda mer inntrengende, og svetten hans ble som bloddråper som falt ned på jorden” (Luk 22,44).

Lidelsen vei fra Getsemane til Golgata var gruffull og belgmørk for Jesus. Hvert steg han tok, var en uutholdelig pine. Ingen av oss makter til fulle å trenge inn i dette lidelsens mørke Jesus måtte vandre gjennom. Likevel må vi legge det med tyngde inn over vår sjel. Det var for vår skyld han gikk denne vei. Våre smerter bar han. Vår evige frelse var det fullkomne resultat.

I Getsemane blir kampen kjempet. Mellom liv og død stod den. Striden stred Jesus alene, (Jes 63,3). Disiplene var like i nærheten, men de sov og hvilte. Hvilken kontrast til Mesteren.

Kampen synes i hvert fall å ha hatt tre faser. Sammen med disiplene går Jesus til bønnestedet – Getsemanehagen. Storparten av disiplene ber han sette seg ned, Matt 26,36, mens han tar med seg Peter, Jakob og Johannes lenger inn i hagen. Han ber dem våke og be med ham. Selv går han omkring 30-40 meter lengre inn i hagen og faller til jorden på kne. Nå begynner en intens bønnekamp. Jesus ber sin Far om å slippe å tømme det begeret som blir rakt ham.

Hva det ligger i denne bønnen, tror jeg vi ikke makter å lodde. Men jeg tror ikke Jesus ba

om å få slippe å frelse oss. Hele hans liv dreide seg om dette.

I Getsemane var Jesus helt og fullt menneske, men han var også Gud. Han var livet – han som oppholdt alt liv i tilværet. Døden var totalt fremmed for ham. Han var høyt hevet over den. I sin virksomhet sa han et ord og døden måtte vike. *“Stå opp”* sa Jesus og en ung mann ble revet ut av dødens klør. *“Barn stå opp”* sa han til en ung pike som døden hadde grepet tak i. *“Lasarus, kom ut”* lyder det utenfor en grav i Betania. Dødens overvinner viste sin makt.

I Getsemane kommer Livets fyrste døden i møte. Han møter døden som et helt menneske. Hver lem og hver sans i kroppen er berørt av dette møtet. Dødsdommen lyder over hver synder. Stedfortrederen Jesus trer inn i synderes sted. I Getsemane ser Jesus døden i øynene. Det han ser er gruffullt. Og i denne situasjon gir han døden rett. Han som er Den Høyestes Sønn, bøyer seg så dypt ned.

Hvem kan tenke på den smerte
uten med et såret hjerte
om endog en synder led!

Men her led den evig høye –
smelt mitt hjerte, gråt mitt øye,
se, her lider hellighet! (B. G. Sporon)

De tre fasene i Jesu bønn i Getsemane synes å

øke i intensitet og styrke etter hvert besøk hos de sovende disiplene. Den tredje bønnkampen er det nok Lukas skildrer for oss. Noen tenker at dette er bildetale, men jeg tror i likhet med mange bibeltolkere at dette er en realistisk skildring.

Han kom i dødsangst

Før han gikk inn i bønnekampen sier han til Peter, Jakob og Johannes: Min sjel er bedrøvet inntil døden. Han ber om støtte slik at de våker med han i denne redselsfulle striden. Men åndskampen var så intens, og striden så hard at de hadde ingen ting å stille opp med.

Matteus sier *“Han falt på sitt ansikt”* (Matt 26,39). Markus sier *“han falt til jorden”* (Mark 14, 35). Lukas at *“han falt på kne”*. Mange kunstnere har glorifisert denne akten, men var det ett sted hvor all glorie var borte, var det i Getsemane. Hvor isende kaldt og mørkt. Bønnekampen så intens som den aldri har blitt kjempet på jord. Jesus trenger stadig dypere inn i dette mørket. Så sterk var striden at en engel kom og styrket ham. Hva denne styrken gikk ut på er en hemmelighet mellom Faderen og Sønnen. Det viser hvor inderlig Jesus ville kjempe denne kampen til seier til beste for oss.

Men kampen kulminerer ikke med det. Neste steg er: Han kom i dødsangst. I nærkontakt med døden er det grunn til å frykte. For Jesus var døden noe fremmed. Den hadde intet i ham, men han måtte underkaste seg den i vårt sted. Salmisten profeterer nok om Jesu kamp når han skriver: *“Dødens rep omspente meg, fordervelsens strømmer forferdet meg. Dødsrikets rep omringet meg, dødens armer truet meg”* (Sal 18,5-6). *“Dødens redsler er falt på meg”*.

Men denne dødsangsten bandt ikke Jesus, men førte til at han gikk dypere inn i bønnen.

Han ba enda mer inntrengende

Bønnens inderlighet og hengivenhet er et stormløp mot Guds trone i himmelen. Jesus var på ingen måte i konflikt med Gud vilje, men gir uttrykk for en fullstendig underkastelse.

Ord kan ikke gjengi dette på en sann måte. Hele hans indre verden er i bønn. David sier også i en situasjon *“Jeg er bare bønn”* (Sal 109,4). Fra Det gamle Testamente kjenner vi Hannas ordløse bønn, men den tonte med kraft i himmelen. Slik også med Jesu inntrengende bønn.

Svetten hans ble som blodstråper

Et nytt uttrykk for bønnkampens intensitet. Noen ser det som svetten rant som blodstråper, men at det ikke var blod. Mange bibeltolkere mener at svetten hans blandet seg med blod. Derfor farget og inneholdt svetten hans blod.

Bibeltolken F. Godet sier: *“Mange fenomener viser hvorledes blodet, livets sæd, står under umiddelbar påvirkning av de sjelelige inntrykk. Skamfølelsen driver blodet til hodet. Og en kjenner tilfeller hvor blodet er under et så sterkt trykk av angst og i så voldsom bevegelse”*.

Det betyr at blodkar kan sprenge i pannen og forene seg med blodet. Getsemanekampen merket Jesus med blodets tegn. Det er stor sannsynlighet for at Jesu disipler møtte et blodig ansikt, da han vekket dem i Getsemane.

Han som er verdens lys, gikk også seirende ut av kampen i Getsemane.

“Han har i sitt kjøds dager, med sterkt skrik og tårer, båret fram bønnen og nøddrop til ham som kunne frelse ham fra døden. Og han ble bønnehørt for sin gudsfrykt. Enda han var Sønn, lærte han lydighet av det han led” (Heb 5,7-8).

Dette skriftsted passer direkte inn i kampen i Getsemane.

Han til blodet måtte stride
for det frelsesnavn han fikk,
all vår syndeangst og kvide
dypt ham gjennom sjelen gikk.

Når vi minnes Jesu kamp i Getsemane, takker vi for at han gikk i vårt sted. Også vi skal møte døden som den siste fiende. Men vi skal få møte den i sammen med ham som har beseiret døden og tatt bort brodden slik at den ikke får has på oss. Lovet være Gud. □

Et legeme laget du for meg

AV STEINAR HANDELAND

Bibelens budskap om påskens himmelske frelse, henter vi her fra Hebr 10,5: *“Offer og gave ville du ikke ha, men et legeme laget du for meg.”*

Slik vitner Sønnen til Faderen! Og dette har med oss fortapte syndere å gjøre, for frelsesverket ble gjort for oss! Det var Faderens plan fra evighet av!

Hvorfor måtte Gud gjøre frelsen på denne måten? Jo, for han måtte være elastelig og rettferdig så ingen kunne angripe han for feil i en så viktig sak som vår fullkomne frelse, Hebr 7,25. Etter syndefallets dag begynte Satan å føre sjelene til en av to plasser i Dødsriket. For med en lukket himmel måtte de vente på Forløseren, Frelseren, Helten fra Golgata – som skulle komme en dag med seier over djevelen til dem!

Så fra Bibelen ser vi i Luk 16,19-31 at Jesus forteller om det Dødsriket – Venterommet – han sammen med Gud hadde laget. Det hadde to avdelinger med et stort svelg imellom, som ingen kunne komme over. Fra Adams tid til Jesu seier på korset, måtte folk etter døden enten til pinens avdeling eller til paradisaavdelingen. Det avgjorde deres hjerteforhold til Gud og hans ord og løfter!

Da Jesu tid var kommet og hans lidelsestimer på Golgata var ferdig, vet vi fra Skriften at han dro til Dødsriket – og til Paradisaavdelingen. For i Luk 23,42-43 står det skrevet: *“Og han sa: Jesus kom meg i hu når du kommer i ditt rike. Og Jesus sa til ham: Sannelig sier jeg deg: I dag skal du være med meg i Paradis...”* Hvor dro Jesus av sted etter at han frivillig hadde ofret sitt liv på korset? Jo til Dødsriket, til alle sine troende hellige som ventet på helten fra Golgata! Ser du for deg – forstår du øyeblikket da Jesus trådte inn

i Paradis-avdelingen? Tenk for en jubel av de som hadde ventet på han som Skriften hadde forkynt i 4000 år, – med alle sine forskjellige løfter i de hellige Skriftene! Nå var han her!

Det passer også å vise til Efes 4,7-10, som Luther i sin fortale til Efeserbrevet, viser til Skriftene og åpenbarer dette: Han som steg ned, er den samme som for opp over alle himler for å fylle alt. Men dette: Han for opp, hva er det uten at han først steg ned til jordens lavere deler? Derfor sier Skriften: Han for opp i det høye og bortførte fanger, han gav menneskene gaver. Ja just så: Jesus kom til Dødsriket og proklamerte sin seier fra Golgata, han hadde beseiret den sterke Satan, som måtte bøye kne og overrekke nøklene til Dødsriket til Jesus. Slik vitner Jesus for Johannes i Åpenb 1,18: *“Jeg var død, og se jeg er levende i all evighet, og jeg har nøklene til døden og til dødsriket.”* Underbare ord til apostelen Johannes – og oss, fra han som er i all evighet! Derfor sier Luther: Jesus tok med seg hele forsamlingen i Paradisaavdelingen og flyttet alt og alle der hjem til den tredje himmel, slik apostelen Paulus vitner i 2 Kor 12,1-10, og i v.4 sier han at han fikk komme inn i det himmelske Paradis, som etter pinsedag nå var i Himlen. Derfor er konklusjonen så enkel: Da Jesus døde på korset, revnet forhenget i to – det ble banet en levende vei inn til nådens trone – til Faderen, så alle troende kristne som har dødd de siste 2000 år i nådens tid, de fikk gå gjennom den åpne dør og hjem til Himlen. Ingen kristne måtte til Dødsriket, men det ble som Paulus skriver i 2 Kor 5, 8: *“Vi er altså frimodige, og vil heller være borte fra legemet og være hjemme hos Herren”* og Fil. 1,23.

Dette er en av Jesu seire, men hans legemes hensikt som sann Gud og sant menneske, som en menneskesønn – var for å kunne dø! For som

den himmelske Gudesønn var han udødelig! Og slik kunne han ikke bli vår stedfortreder og forsoner overfor en hellig Gud! Hebr 2,14-15 sier derfor: *“Da nå barna har del i kjød og blod, fikk også han på samme vis del i det, for at han ved døden skulle gjøre til intet den som hadde dødens velde, det er djevelen, og utfri alle dem som av frykt for døden var i trelldom hele sin livstid.”* Det samme vitner Fil 2,5-11: Da Jesus var i evigheten i Guds skikkelse som helt fullkomment Gud, aktet han det ikke som et rov å være Gud lik, for han var og forblir Gud til evig tid, men gav avkall på å komme i sin himmelske guddom og tok en tjeners skikkelse på seg, idet han kom i mennesker lignelse. Og da han i sin ferd var funnet som et menneske, fornedret han seg selv, så han ble lydige inntil døden, – ja korsets død! Men han gav ikke avkall på sin guddomsmakt, han var sann Gud og sant menneske for å kunne sone vår synd

med sitt stedfortredende liv og blod. Slik ble Gud en forsonet Gud. Da Jesus bar inn sitt blod på den himmelske nådestol, fant han en evig forløsning gitt ham av Gud, som nå kunne på et fullkomment, rettferdig grunnlag rettferdiggjøre syndere av alle slag! Rom, 4,24-25 lyder så herlig: *“Det er skrevet også for vår skyld som skal få rettferdigheten tilreknet, vi som tror på ham som oppvakte Jesus, vår Herre, fra de døde, han som ble gitt for våre overtredelser og oppreist til vår rettferdiggjørelse!”* Det vitner også Rom 3,21-28.

Når Gud rettferdiggjør en skyldig synder, så foregår det slik:

Gud har fått soning og betaling ved Jesu offer og i Jesu blod for alle mennesker på jord: Han er den som frelste (Nr. 1): Han døde for alle mennesker på Golgata kors og så (Nr. 2): *“og han kalte oss med et hellig kall ikke etter våre*

Heftet: "Når han kommer"

Heftet "Når han kommer" ble utgitt i 1971 på norsk. Originalens tittel er: "Når han kommer". Det er den svenske teolog og bibeloversetter David Hedegård (1891–1971) som har skrevet det.

Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlaget Lunde A/S til å trykke opp heftet på nytt.

I dette heftet tar David Hedegård for seg forskjellige og aktuelle tema angående utviklingen i naturliv, samfunnsliv og i kirken. Heftet er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er takknemlig for gaver til sitt arbeid.

Heftet kan bestilles hos Bibelsk Tros kassettjeneste. Se kontaktinfo side 31.

Ved sending via post betales porto av mottaker!

gjerninger, men etter sin egen rådslutning og nåde, den som han gav oss i Kristus Jesus fra evighet av,” 2 Tim 1,9. Hørte du det? “Derfor kan han også fullkommen frelse dem som kommer til Gud ved ham, da han alltid lever til å gå i forbønn for dem!” Hebr. 7,25.

Når de skyldige syndere ved Jesus kommer til Gud, så byder Gud synderen sette seg ved bordet og legge fram all sin synd i tanke, ord og gjerning. Til slutt sitter synderen der og må slå sitt øye skamfullt ned. Men da sier Gud: Nå skal min elskede Sønn sette seg ved andre enden av bordet, og legge fram alt det han er og har og har tenkt å gjøre inn i evigheten! (Det blir jo hele Bibelens løfter om Jesu frelsesverk og evighet!) Slik talte rektor Johannes Kvalheim til oss studenter på Tryggheim Folkehøgskole en gang – og så konkluderte han mens tårene spratt:

Og så sier vår Store Jesu Far: Nå bytter dere plass! Så tar Jesus alt ditt som sitt og utsletter det – og du får alt hans av bare nåde! For hans løfte er: *“Alt mitt er ditt!”* Halleluja!

Det er det store plassbytte!

Slik er Guds rettferdighet: Han gir oss det vi ikke fortjener av nåde for Jesu skyld! Så uendelig stort er Jesu frelsesverk! Gud har nå retten til å frikjenne alle syndere som setter sin lit til Jesu frelsesverk, på et hellig rettferdig grunnlag! Og ingen makter og myndigheter kan anklage Gud, han er rettferdig når han tilrekner syndere sin fullkomne frelse! For en frelse vi får ta imot av blank nåde! I evigheters evighet skal Jesus bære bevisene i naglemerkene! □

Jesu grav og vår grav

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Jesus ble korsfestet

Påskens kjensgjerninger er en milepel i verdenshistorien.

Det som skjedde i Israel på den påsken, da Jesus ble korsfestet, har konsekvenser like til den siste dag for både menneskeslekten og universet.

Jesu Kristus, Guds enbårne Sønn, som alt er skapt ved og til og holder alt oppe, ble korsfestet. (Kol 1,16). Han, som bare gjorde godt, forkynte at Guds rike var nær, helbredet syke og oppvakte døde, han ble selv tatt av dage.

Å bli korsfestet ble forbundet med å få en vanærende død. Å bli korsfestet ble på den tid betegnet for å være den mest forsmadelige og vanærende av alle straffemetoder. Romeren Cicero kaller korsfestelse ”den grusomste og frykteligste dødsstraff.” Historiekrivener Tacitus karakteriserer den som ”den elendigste

av alle dødsmåter.” Å bli korsfestet vil si å dø lem for lem. Bare de verste forbrytere og landssvikere ble korsfestet.

Jesu død og begravelse

Guds ord forteller at da Jesus hadde fått vineddiken, sa han: **“Det er fullbrakt. Og han bøyde sitt hode og oppga sin ånd”** (Joh 19 30). Da han var død, gikk Josef fra Arimatea til Pilatus og ba om Jesu legeme. Videre forteller Luk 23,53: *“Og han tok det ned og svøpte det i fint likklede. Så la han det i en grav som var hogd ut i klippen, hvor ennå ingen var blitt lagt.”*

Med dette oppfylles profeten Jesajas ord i Jes 53,9: *“De ga ham hans grav blant ugudelige, men hos en rik var han i sin død, fordi han ingen urett hadde gjort og det ikke var svik i hans munn.”*

Jesus Kristus var nå død og begravet. Han som var livets Herre lå nå i en grav i Jerusalem.

Disiplene var fra seg av angst og mismot, for ham de hadde satt sin lit til, var nå ikke blant de levende lenger. De hadde ikke forstått, eller gjerne glemt at han på forhånd hadde sagt at han skulle dø, men også at han skulle stå opp igjen fra de døde. (Se Matt 20,17-19!).

Det har blitt sagt at graven betegner kulminasjonen på Messias fornedrelse, og samtidig begynnelsen til hans opphøyelse. Graven symboliserer begge deler, også at han sprengte graven påskemorgen.

Derfor sier Guds ord at *“Gud reiste ham opp fra de døde”* (Apg 13, 30).

Videre leser vi: *“For sin død, den døde han én gang for synden, men sitt liv, det lever han for Gud”* (Rom 6,10).

Hva så med Guds barn?

Guds ord sier i Rom 6,5: *“For er vi blitt forenet med ham ved en død som er lik hans død, så skal vi også bli det ved en oppstandelse som er lik hans oppstandelse.”*

Ja, det er det underfulle håp vi har, både for våre kjære og for oss selv at fra graven skal vi en gang stå opp.

Tenk! Jesus har ligget i graven og dermed helliget den som de gamle sa.

Marius Giverholt skriver i sin bok “Den stille uke”: “Min Frelser, du har helliget graven for mig, nå er den ikke fæl og mørk, men et stille sovekammer, hvorhen livets urolige bølger ikke mere når. Lær mig da å dø glad og over graven ile til dig, til det evige liv!”

Dette er nok en bønn som ethvert Guds barn vil be, for mange mennesker engster seg nok for å dø og bli lagt i en grav på kirkegården.

Forskjellige syn på livet og døden

For noen mennesker har ikke livet noen mening, og døden er slutten på alt, Dette fører

ofte til hedonisme. Det viktigste blir å nyte livet, ha det gøy og moro så lenge det går. Særlig er mange opptatt med å nyte seksuallivet på alle områder.

Når mennesker ikke har noen mening eller mål for livet, fører det gjerne til apati. Alt og alle andre betyr lite og ingenting. Det viktigste er å få nyte livet på alle områder uten innblanding fra andre. Eksistensielle spørsmål reflekteres det lite over.

For noen fører livet, men særlig døden til fortvilelse. Dersom Gud ikke eksisterer, da er alt mørke. Når Gud er borte, finnes det ingen vei oppover. Alt er løgn. Ingen hånd rekkes ut til frelse. Evig fortapelse er uunngåelig.

Hvor mørk og fortvilet er situasjonen for vantroens barn! De har ikke noe håp for evigheten, men bare en evighet under Guds vrede og dom.

Jesus har helliget graven

Men for Guds barn er det sol over graven. Jesus har jo selv helliget den og i sitt jordeliv overvunnet djevelen og døden og har åpnet veien til himmelen for alle, men mange vil ikke ta imot evangeliet og bli frelst.

La oss sitere Giverholt igjen som skriver: “Men over den troendes grav, der er fred. Der hviler legemet fra all møy og byrde, men sjelen hviler enn saligere i Abrahams skjød. Nei, her er intet mørke for Jesu disipler! Graven er ikke fæl. Døden smiler søtt til oss; for *“salig er de døde, som dør i Herren!”* (Åp 14, 13). Mot hvilen sukker alle Guds barn. Her trykker alltid byrden av det syndens legeme; striden mellom ånden og kjødet gjør hjertet så titt forsagt, for vi snubler og faller. Derfor vinker graven oss. Der legger vi byrden av; der skal all synd for evig begraves, for det legeme, som engang skal oppreises derav, skal ingen syndens smerte føle mere. O, salig således å slippe det tunge åk, så sjelen løst og fri fra alle syndens hemmende

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

bånd kan ile mot sin Frelser for alltid å tilbe ham.” (Noen språklige moderniseringer. Red.)

Vi har vel alle noen kjære som har gått bort. Vi sitter gjerne ensomme tilbake, for det kjæreste vi hadde på jord er ikke iblant oss lenger. Vi har ikke mistet dem, men vi er blitt skilt fra dem en tid. Trøsten er at de er hjemme hos Gud, for de hadde tatt sin tilflukt til Jesus Kristus mens de levde her på jorden.

Kjærligheten, minnene og håpet om gjensyn

Fredrik Wisløff skriver i sin bok “Når en av de kjære går bort” at de kjære som gikk hjem til Gud har vi ikke mistet. Det er noe som ingen kan ta fra oss: Kjærligheten, minnene og håpet om gjensyn.

Nei, ingen kan ta fra oss kjærligheten til den eller dem som har godt bort. For å være personlig så døde min kjære hustru i fjor. Jeg hadde kjent henne i over 61 år, og vi manglet bare fem dager på å ha vært gift i 58 år. Ingen kan ta fra meg kjærligheten til henne. Min kjærlighet til henne forsvant ikke da hun ble syk og måtte på sykehjem hvor hun døde fredfullt i troen på Jesus Kristus uten å kunne uttrykke seg i den siste tida.

Minnene er det heller ikke noen som kan ta fra meg. Vi har opplevd mye sammen både i Norge og på Taiwan. Hun fikk tidlig misjonskall på samme måten som jeg, og misjonskallet forente oss begge to slik at vi var villige til å reise ut på misjonsmarka, til Taiwan.

Sammen med våre barn, slekt og venner fulgte vi henne til hennes siste jordiske hvilested på Time kyrkjegard på Jæren. Hennes jordiske legeme ligger der under den vide og lyse Jær-himmelen, mens hennes sjel/ånd er hjemme hos Gud.

Mitt håp og overbevisning er at jeg skal se henne igjen når den tid kommer.

Oppstandelsen

Det er herlig å lese apostelen Paulus skildring om oppstandelsen i 1 Kor 15,42-49. Det er som det har blitt sagt en triumfsang over død og grav.

Han ser oppstandelsen under bilde av et korn som legges i jorden:

“Slik er det også med de dødes oppstandelse. Det blir sådd i forgjengelighet, det reises opp i uforgjengelighet. Det blir sådd i vanære, det reises opp i herlighet. Det blir sådd i svakhet, det reises opp i kraft.

Det blir sådd et naturlig legeme, det reises opp et åndelig legeme. Så sant det finnes et naturlig legeme, finnes det også et åndelig legeme.

Slik står det også skrevet: Det første mennesket, Adam, ble til en levende sjel. Den siste Adam ble til en levende sjel. Den siste Adam ble til en ånd som gir liv. Men det åndelige er ikke det første, men det naturlige, og deretter det åndelige. Det første mennesket var av jorden jordisk. Det andre mennesket er av himmelen. Som den jordiske var, slik er også de jordiske. Og som den himmelske er, slik skal også de himmelske være.

“Og likesom vi har båret bildet av den jordiske, så skal vi også bære bildet av den himmelske.” 1 Kor 15,49

Johan Gerhard skriver i sin bok “Hellige betraktninger”: “Døden er ingen undergang for de troende, men blott en bortgang. De gudfryktiges bortgang er kun deres livs fornyelse, og når man legger deres legemer i graven, så er det nedleggelse av et frø til evig liv.”

En gang skal alle Guds barn få oppleve dette. Her på jord opplever vi mye vondt, og synder i tanker, ord og gjerninger plager oss daglig. Men en dag skal vi møte den siste fiende, døden. Jesus har imidlertid overvunnet døden. Derfor skal vi få utbryte med apostelen: *“Men Gud være takk, som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus!”* (1 Kor 15,57). Jesus seier over døden, er vår seier, vi som har tatt vår tilflukt til ham,

Når Jesus åpenbares *“da skal vi bli ham like for vi skal se ham som han er”* (1 Joh 3,2). Tenk hvor stort å bli ham like og bære bilde av den himmelske! □

Håpet

Fredrik Wisløff skriver i sin bok “Når en av de kjære går bort og sier:

“Enda dyrebare enn minnene er håpet om at vi en dag skal se våre kjære igjen.

Det kristne håp er et levende håp. Det er ikke et produkt av fromme fantasier, men en fast og usvikelig virkelighet som bygger på Jesu Kristi oppstandelse fra de døde.

Skal vi kjenne hverandre igjen i himmelen?

Ja, vær ganske viss! Livet der oppe er ikke en skygetilværelse der vi går omkring som ukjente i den store skaren. Ved oppstandelsen skal vi få forklarede legemer. Hva et forklart legeme er, vet vi lite om. Men vi vet at det er det samme legeme som vi hadde her på jorden som skal forklares. Da disiplene møtte Jesus etter oppstandelsen, kjente de ham igjen.

Jesus taler om at det er noen som skal ta imot oss i de evige boliger. (Luk 16,9.) Ved porten står de, – alle de kjære som har gått foran – og ønsker oss velkommen til vårt evige hjem. De kjære hendene rekkes ut imot oss, den kjente stemmen hører vi atter, det glade smilet lyser fra det kjære ansiktet. Alt tungt og trist er borte. Kjærligheten er lutret og helliget. I en salig fred og uforstyrret lykke skal vi enda en gang få tale sammen, øse ut alt som ligger oss på hjertet. Og så skal vi aldri skilles igjen.

Sammen skal vi stå for Guds trone og lovprise ham med et hjerte som strømmer over av takk.”

Ja, det blir en underlig og herlig stund når vi skal få se våre kjære igjen sammen med den hele frelste skare. Men det aller viktigste for oss er å få se Jesus, som har åpnet veien for oss til paradiset. Da skal vi få lovprise og takke Gud og Lammet som har kjøpt oss med sitt eget blod.

Også de troende i GT så fram til Guds evige rike. Asaf utbryter i Salme 73,24: “Du leder meg ved ditt råd, og deretter tar du meg opp i herlighet.” Og David ser fram til møte med sin Herre og sier: “Jeg skal i rettferdighet få se ditt åsyn. Når jeg våkner skal jeg mettes ved synet av din skikkelse” (Salme 17,15).

Avslutning

Både troende som levde før Jesu komme i kjød, og troende i den nye pakts tid lever i forventning og håp om det evige liv. I Heb 11,13 står det om dem som levde før Jesu komme til jord: “I tro døde alle disse uten at de hadde oppnådd det som var lovet. Men de hadde sett det langt borte og hilste det. Og de bekjente at de var fremmede og utlendinger på jorden.”

Apostelen Paulus sier i Fil 3,13 at han jager mot målet, til den seierspris som Gud har kalt oss til der ovenfra i Kristus Jesus. Videre sier han at vårt hjemland er i himmelen (Fil 3,20).

Ja, vårt hjemland er i himmelen. Mange har allerede kommet dit, mens vi som lever i dag må vente til Guds time kommer. Ingen blir værende i graven, verken troende eller vantrende, men bare dem som har tatt sin tilflukt til Jesus Kristus vil komme til himmelen.

Dersom Jesus kommer igjen mens vi lever, må vi ikke gå veien om graven, men da skal vi bli forvandlet (se 1 Kor 15,51-52!).

Vi takker og lovpriser Den treenige Gud for frelse og evig liv.

Sangeren sier det slik:

“Jeg takker deg av hjerte, fra dypet av min sjel. Min frelser, for din smerte, du ville meg så vel! Jeg ber, o Jesu Kriste, ved troen hold du meg; når øynene vil briste, da la meg dø i deg.”

(Nr. 672 v. 7 i Sangboken) □

“Jeg vil slå hyrden”. “Det blod ble utgytt for mitt tapte får”.

AV GUNNAR HOLTH

I dette påskenummeret av Bibelsk Tro vil jeg løfte fram 3 sanger med et hyrde/får-tema.

Forfatterne er Sigvard Engeset, Johannes Bakken og Elisabet C. D. Clephane.

Disse “påskesangene” har betydning mye for mitt trosliv og de kan synges hele året.

“Ein hyrding er ute, på leiting han er”, er skrevet av Sigvard Engeset (1885-1075).

Han regnes med rette som Den evangelisk Lutherske Frikirkes store sangdikter i Norge. Han kom fra Ørsta på Sunnmøre. Bondegutt. Rosenianer. “Song er det inne i meg mest alltid. Mange, mange nye tonar fer og kjem kvar dag.” “På spørsmål om dei songane eg sjølv likar best, må svaret vere at det er dei som kan tolke Kristus og hans nåde mest klårt, og dei tonane som er stemde i moll.. Det beste eg veit om songane er at ein og annan er vekt opp til å søkje samfunn med Gud gjennom somme av dei – etter det dei sjølv vitnar – og at andre har fått syn for fridomen i evangeliet, så dei kunne tru seg frelst.

Kan så Gud, gjennom nokre av dei, gi andre den hjelp på vegen heim som han har gitt og gjev meg, er eg meir enn takksam.”

“Langt inn på ville heidi”, er skrevet av Johannes Bakken (1899-1996).

Bakken var predikant i pinsebevegelsen. Fela og Bibelen var hans faste følge i 60 år. Han sang ofte mens han spilte fele og var ellers kjent for å være folkelig og direkte. Han dikta mer enn 400 sanger. Som ung hadde han hørt en preken der forkynneren særlig løftet fram Jesus som leter etter den ene som er kommet bort. Da mintes Johannes en hendelse fra ungdomstida. Han og broren, Olav, dro til fjells for å lete etter en sau som ikke var kommet hjem etter at snøen hadde lagt seg. Dette ble bakgrunnen for sangen.

“Det var nitti og ni”, er skrevet av Elisabet Cecilia Douglas Clephane (1830-1869), skotsk sangforfatter.

Sangens historie, sammen med tonen av Ira D. Sankey, har gjort den berømt. Kortversjon: Sankey og D.L. Moody satt sammen på toget. De var i England på vei til Edinburgh. Vekkelseskampanje. Sankey leste ei avis og fant diktet ”The Ninety and Nine”. Han ble begeistret, klippet det ut, og tok vare på diktet. Senere, samme dag, holdt de to et møte. Der ble det talt om Jesus som den gode hyrde som leter etter det bortkomne får. Etter talen ble Sankey bedt om å synges en sang, men hvilken? Da kom han på diktet. Men til hvilken tone? Han satte seg til orgelet og slo an en Ass-durakkord og begynte å synges. Der og da ble melodien til, og dermed fikk Clephanes dikt ”vinger” og ble viden kjent. Vi kjenner også godt en annen sang av samme forfatter: ”Ved korsets fot hos Jesus”.

Langt inn på ville heidi
i kalde vær og vind,
der gjekk den ville sauene,
visste korkje ut hell inn.
Han gjekk og sveiv og dreiv der
åleine att og fram,
og storm og uvær rasa
og lite mat han fann.

Men hyrdingen han sakna
den sau som borte var.
Og ut på leiting fór han
i fjell og dal og skar.
Til sist so fann han sauene,
forkommen, trøytt og arm,
og la han oppå herdi, (skuldra)
med kjærleik mild og varm.

Og no var sauene frelst
i frå kulde, naud og natt.
Og hyrdingen seg gledde,
fordi han fann han att.
Han kalla saman vener,
dei gledde seg i lag,
fordi den ville sauene
ha kome heim i dag.

Ja, eg var denne sauene
som gjekk på ville veg,
og Jesus var den hyrdingen
som leita etter meg.
Han frelste meg frå syndi,
og gav meg hjartefred.
Og difor vil eg lova han
i tid og evighet.

I himlen vert det gleder
når ein syndar vender om
ifrå den ville vegen
som er so kald og skum.
Høyr hyrdingrøysti kallar:
– Kom heim frå ville veg.
So vert du frelst frå syndi
som ned mot mørkret dreg.

Ein hyrding er ute, på leiting han er,
eit lam ifrå honom gjekk bort.
Og bortkomne lammet, det har han so kjær,
han vide har etter det spurt?
Og aldri såg nokon so mild og god
ein hyrding som her mellom sauene stod.

Men kvi vart hans klenad so sulka av blod?
Hans andlet er blått som av slag.
Kva er det for strid denne hyrding so god,
so tungt måtte strida ein dag?
Kring hovudet ber han ein klungerkrans.
Og sjå dette såret i sida hans!

Sei, er det av naglar i fot og i hand
der er slike gapande sår?
På armane merke av tyngjande band
og blod ikring panna so klår.
Å, sei meg, kvi ser han so tilreidd ut?
Kva bøygde han ned i so djup ei sut?

Jau, sauene hans hadde ulven so fast,
til undergang vigde dei var.
Då gjekk han i striden so hjarta hans brast,
då syndene deira han bar.
Ja, livet han gav og hans blod det rann,
men underfull siger til sist han vann.

No ingen treng om imot døden å gå
i synda, som ulven sin træl.
No er der i Frelsaren nåde å få,
og det for kvar einaste sjel.
Ho stivna i døden den blodige hand,
men no kan ho løysa av alle band.
Og du som gjeng borte frå Jesus enno,
som lammet på vildrande veg.
Han er her, din Frelsar, han elsker deg so,
og leitar i dag etter deg.
So tak då hans hand, ho er til deg rakt,
og prøv so om Jesus har frelsarmakt!

Det var nitti og ni som alle lå
i den sikre fåresti.
Kun ett til hjemmet ei ville gå,
men vandret dets dør forbi.
Det streifet kun om i berg og dal
:/: og enset ei hyrdens ømme kall :/:

Herre, du har her de nitti og ni,
er det ikke nok for deg?
Men hyrden han svarte: I min sti
ett får det enn fattes meg.
Og ut i den ville skog jeg går
:/: å søke med flid mitt tapte får :/:

Men ei noen av de gjenløste vet
hvor hans gang var lang og hård.
De fatter aldri hva hyrden led
for å frelse det tapte får.
Han hørte dets skrik snart hist,
snart her,
:/: nå var det i angst og døden nær :/:

- Herre, se disse merker av din gang,
er det dråper av ditt blod?
- Den vei jeg gikk var så tung og lang,
og tornene stakk min fot.
- Din hånd har jo også mangt et sår?
:/: Det blod ble utgytt for mitt
tapte får :/:

Og straks gjennom berg og dal og skog
et rop nå til himlen når.
Det var en jubel så full av lov:
- Jeg fant mitt fortapte får!
Og englene sang til harpens slag:
:/: - En synder er født på ny i dag :/:

”DA GUD GREP INN”

**”18 personer forteller sine
vitnesbyrd”**

En bok av Ove Eikje

Boka koster kr 100 + porto

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31)

1 Mai møter 2025

Randaberg Forsamlingshus kl 11.00,
tale av Dan Hesselund, emne: Salme 78.

Frøyland Forsamlingshus kl 11.00,
tale av Jan Bygstad, emne: noe aktuelt i tiden

Frøyland Forsamlingshus kl 1800,
tale av Dan Hesselund, emne: Salme 78

Frøyland Forsamlingshus kl 19.30,
tale av Jan Bygstad, emne: noe aktuelt i tide
Arrangør: Vardevakt for Bibelen

Heftet "Når han kommer" og "Kristus – vår rettferdighet"

"**Kristus – vår rettferdighet**" er utdrag av Carl Olof Rosenius husandaktbok tilegnet unge mennesker. De unge i dag trenger å høre Bibelens klare tale om Jesu Kristi forsoning, rettferdiggjørelse av tro og om helligjørelsen.

"**Kristus – vårt liv**" av Carl Olof Rosenius er også utdrag av Rosenius husandaktsbok tilegnet unge mennesker. Den ble sist trykt i 1980 og er nå utsolgt fra forlaget.

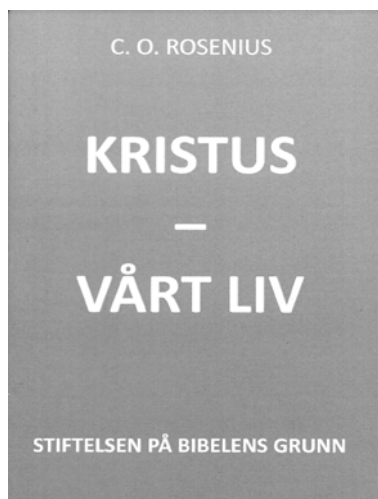
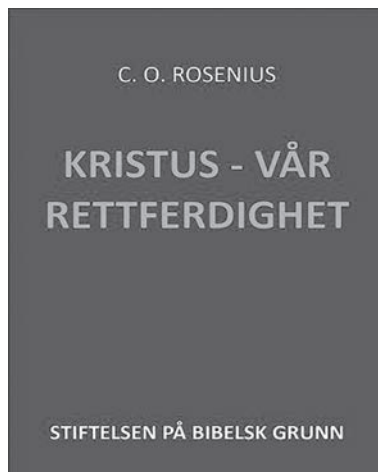
Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlagshuset Lunde A/S til å trykke opp disse tre heftene på nytt.

Heftene er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er takknemlig for gaver til sitt arbeid.

Heftet kan bestilles hos Bibelsk Tros kassetjeneste. Se kontaktinfo side 31.

Ved sending via post, betales porto av mottaker!

Bibelsk Tros kassetjeneste

Det ligger nå 3000 taler av blant andre Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff med mange flere av de gamle gode forkynnerne for gratis nedlasting.

Også alle møtene på Skjæveland Misjonshus blir tatt opp og ligger der. De ligger under "Nye taler" og "Talearkiv."

BIBELSAMLINGEN PÅ AUDNASTRAND LEIRSTED

23.07. – 27.07.2025

Tema “Herren Vår rettferdighet”

**Talere: Jan Bygstad, taler over Salme 119
Finn-Widar Knutzen, emne er ikke klart enda**

Onsdag 23. juli

Kl 16.00 Registrering.

Kl 18.00 Kveldsmat.

Kl 19.30 Åpningsmøte. **Jan Bygstad** taler **Finn-Widar Knutzen** avslutter møtet.

Torsdag 24. juli

Kl 08.30 Frokost.

Kl 09.30 Bønn.

Kl 10.30 Bibeltime. **Finn-Widar Knutzen** taler.

Kl 12.30 Middag.

Kl 15.30 Kaffe.

Kl 16.00 Temamøte. **Finn-Widar Knutzen** leder.

Kl 18.00 Kveldsmat.

Kl 19.30 Møte. **Jan Bygstad** taler.

Fredag 25. juli

Kl 08.30 Frokost.

Kl 09.30 Bønn.

Kl 10.30 Bibeltime. **Finn-Widar Knutzen** taler.

Kl 12.30 Middag.

Kl 15.30 Kaffe.

Kl 16.00 Temamøte. **Jan Bygstad** leder.

Kl 18.00 Kveldsmat.

Kl 19.30 Møte. **Jan Bygstad** taler.

Lørdag 26. juli

Kl 08.30 Frokost.

Kl 09.30 Bønn.

kl.10.30 Bibeltime. **Finn-Widar Knutzen** taler.

Kl 12.30 Middag.

Kl 18.00 Kveldsmat.

Kl 19.30 Møte. **Jan Bygstad** taler.

Kl 21.30 Forfriskninger. Frie vitnesbyrd.

Søndag 27. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 10.00 Nattverdmøte v/en fra komiteen.

Kl 11.00 Møte. **Jan Bygstad** taler.

Kl 12.30 Middag med avslutning.

Priser for 2025: Døgnpriser: Voksne kr 820, ungdom 13-19 år kr 460, barn 5-12 år kr 225, Familie maks kr 2200. Loftstrom kr 550. For vask av rom betales kr 280. Campingvogn/bobil og telt kr 250 pr døgn. Ta gjerne med laken, dynetrekk og putetrekk. Leie av trekk koster kr 170

Priser for enkelte måltid: Voksne: Frokost kr 160, middag kr 230 og kveldsmat kr 160.

Ungdom: 13-19 år: Frokost kr 125, middag kr 180 og kveldsmat kr 125.

Barn 4-12 år: Frokost kr 100, middag kr 120 og kveldsmat kr 100.

Dersom de som bor i Campingvogn/bobil og telt inntar alle måltid i spisesalen, betales ikke leiepris for Campingvogn/bobil og telt. Rengjøring pr rom 300.-. Lade El-bil 130.-

Info/påmelding:
e-mail: btpost@bibelsk-tro.no
(eller Jarle Goa, mobil: 48008507)

INDIA-HJELP TIL JUNGELSKOLEN

Kan noen hjelpe oss med en skole og et hospitale i Anantagrir-jungelen? 1200 analfabete barn, 45 stammer.

Takk for gaven på Vipps: 712003.

Bank 3030.38.96194, sendes til: Jungel Aid BA India.

Ingrid/Steinar Handeland, Hovsheradvn 484, 4462 Hovsherad.

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Arvid Joramo

Født 1941 i Rennebu. Cand. theol. fra MF i 1974. Lærer ved DVIs bibelskole i Bergen 1974-79. Praktisk-pedagogisk utdanning. Matematikk grunnfag. Lærer/lektor i grunnskolen. Gårdbruker sammen med kona. Har vært medlem av Rådet i Stiftelsen På Bibelens Grunn. fra 1992 til 2023. Nå pensjonist.

Elizabeth Cecilia Douglas Clephane (1830–1869)

Skotsk forfatter.

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Kristelig Gymnasium 1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Fritidsforkynner.

Gunnar Nilsson

Født 1949 i Nybro, Sverige. Bonde. Forkynner i forskjellige sammenhenger siden 1986. Forstander i Sydöstra Smålands Lutherska Församling.

Kjell Dahlene

Født 1944 i Porsgrunn. Har vært forkynner, ungdomsarbeider, områdesekretær og bysekretær. Lærer/ rektor ved Fjellheim bibelskole 1984-87 og 1994-95. Nå fritidsforkynner.

Marius Giverholt (1848-1916)

Forstander i Den evangeliske Lutherske Frikirke. Sangbokutgiver.

Odd Eivind Stensland

Født 1960 i Hjelmeland. Fra 1985 forkynner i Bergen krets av NLM.

Ove Eikje

Født 1957 i Tysvær. Lundeneset handelsskole 1974-76. Fjellhaug Bibelskole 1976-77. Har jobbet som abonnementssekretær, journalist og redaksjonssekretær i Utsyn, info-leder og markedsjef i Lunde Forlag, og journalist i Kristelig Pressekontor (KPK) og Dagen.

Steinar Handeland

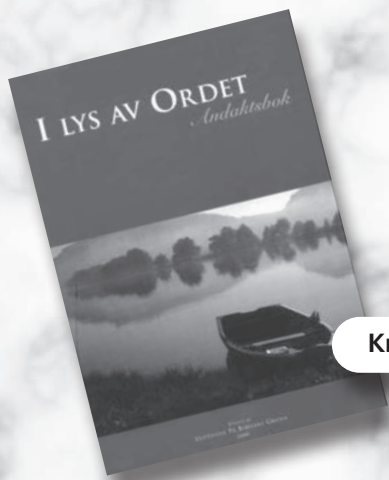
Født 1947 i Flekkefjord. Stavanger Lærerskole. Kristendom grunnfag. 8 år i Nordmøre krets av NLM som ungdomssekretær, kretssekretær og barnehage- konsulent. 1981-84 skolesekretær og forkynner ved NLMs hovedkontor. 3 år som områdesekretær i Flekkefjord felleslag av NLM. 2003-2005 forkynner i KarmelInstituttet. Fra 2005 forkynner for bladet "Evangelisten". Nå daglig leder for Jungel Aid – Ba India – Sennepsfrøet.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Søndag	09. mars	11.00	Oddvar Dahl	
Søndag	16. mars	11.00	Kjell Magnor Kvalvåg	
Uke 12				
Tirsdag til lørdag		19.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Søndag	23. mars	11.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Uke 13				
Tirsdag til lørdag		19.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Søndag	30. mars	11.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Onsdag	02. april	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	06. april	11.00	Eivind Ydstebo	
Palme	13. april	11.00	Eivind Gjerde.	Nattverd
Langfred	18. april	11.00	Per Tjøstheim	
1. påsked	20. april	11.00	Lorents Nord-Varhaug	
Søndag	27. april	11.00	Ove Eikje	
Onsdag	02. mai	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	11. mai	11.00	Oddvar Dahl	

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

I lys av Ordet

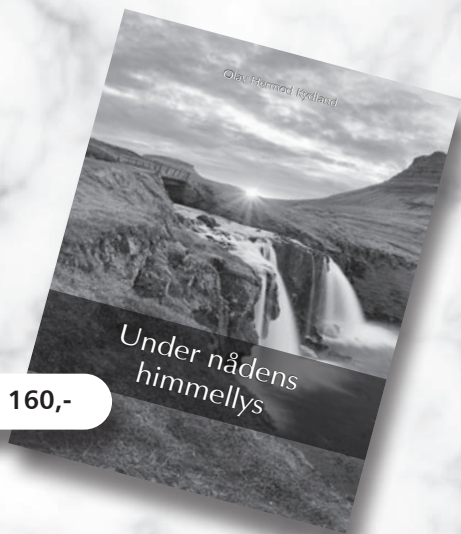
Andaktsbok
Flere forfattere

Kr 100,-

Under nådens himmellys

Bok av Olav Hermod Kydland.

Kr 160,-

Under nådens himmellys

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CD-er!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstocka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Ved korsets fot hos Jesus

*Ved korsets fot hos Jesus
jeg vil så gjerne stå,
der finner jeg den klippegrunn
som jeg kan bygge på.*

*Der er et hjem i villsom egn,
en stille, sikker havn
på min vandring i et fremmed land
gjennom farer, nød og savn.*

*Å hjelp i sjeleangest,
å trygge tilfluktssted!*

*Ved korsets fot hos Frelseren
Der fant mitt hjerte fred.*

*Som Jakob i et nattlig syn
Så himlen åpne seg,
Kan jeg stigen se fra Jesu kors,
Hvor Guds engler vinker meg.*

Med troens blick jeg stundom

Får se på korsets tre

Den Herre Jesus naglet fast

Og lide dødens ve.

Å under av Guds kjærlighet,

å nåde høy og rik,

at min kjære Frelser ville dø

For meg som syndet slik!

Ved korsets fot hos Jesus

Der har mitt hjerte fred,

Og aldri mere vil jeg gå

Fra dette sikre sted.

Hva verden enn kan tilby meg,

jeg akter alt for tant,

men jeg roser meg av Kristi kors

Der fred med Gud jeg fant.

